

ІСТОРІЯ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Історія розвитку львівської медичної освіти сягає 1661 р., коли у Львівському університеті разом з іншими факультетами було відкрито медичний, який проіснував лише два роки. В 1773 р. перший протомедик Львова Андрей Крупинський підготував на розгляд тодішнього уряду проект організації медичного факультету з чотирма кафедрами. Цей проект прийнятий не був, натомість указом уряду у Львові організовано медичну школу «Collegium medicum», яка навчала майбутніх хірургів, перукарів, акушерок та аптекарів. Протягом десяти років вона видала 60 дипломів і в 1784 р. була об'єднана з медичним факультетом університету.

Медичний факультет Львівського університету (з чотирирічним терміном навчання) був відкритий вдруге 16 листопада 1784 р. згідно з указом імператора Йосифа II. Він здійснив перший набір студентів у 1786 р. Щорічно на факультет вступало 20 студентів, до 1791 р. його формування було завершено.

Але через геополітичні зміни в 1805 р. класичний університет із медичним факультетом був переведений до Кракова. У складі відновленого у 1817 р. Львівського університету роль медичного факультету виконував Медико-хірургічний інститут, який функціонував до 1875 р.

У жовтні 1891 р. під тиском спільноти Львова для реалізації обіцянки магістрату під забудову необхідних приміщень медичного факультету, фундаторами якого стали відомі професори Г. Кадий та Н. Цибульський, безкоштовно була виділена земельна ділянка на вул. Пекарській.

9 вересня 1894 р. у новозведеному (за проектом відомого архітектора Івана Левицького) анатомічному корпусі втретє відбулося урочисте відкриття медичного факультету. Упродовж 1896–1914 рр. він отримав спеціально збудовані корпуси для теоретичних кафедр (вул. Пекарська, 52 і 69) та клінік (нині вул. М. Некрасова): анатомо-фізіологічний, патолого-анатомічний, хімічний, акушерства і гінекології, хірургії, внутрішніх хвороб, дерматовенерології, оториноларингології та інші. Клінічною базою факультету став міський шпиталь, у стінах якого сьогодні розташовується Львівська обласна клінічна лікарня.

Спочатку студенти навчалися на 15 кафедрах — анатомії, гістології, фізіології, медичної хімії, патологічної фізіології, патологічної анатомії, фармакології, хірургії, терапії, педіатрії, шкірно-венеричних хвороб, очних хвороб, акушерства та гінекології, гігієни.

Після розпаду Австро-Угорської імперії університет у 1921 р. отримав приміщення колишнього Сейму Галичини, там же був розміщений деканат медичного факультету.

Корінному населенню було вкрай важко здобути вищу освіту, що стало причиною відкриття у Львові Українського таємного університету, в якому в 1921 р. засновано медичний факультет. До складу факультету входило чотири інститути: гістологічний, анатомічний, фізіологічний, лікарсько-хімічний. Студенти цього факультету здобували освіту протягом двох років, після чого продовжували навчання за кордоном. Станом на 26 січня 1923 р. на медичному факультеті навчалось 144 студенти. Їх навчали знані в Європі доктори медицини — Іван Куровець (декан), Маріан Панчишин, Максим Музика, Святослав Бaley, Мирон Вахнянин.

Було організовано кафедри біології (1920), історії медицини (1934), мікробіології (1936).

Якщо в 1898 р. на факультеті викладало 14 професорів та 26 асистентів, то в 1939 р. — 20 професорів і 118 доцентів й асистентів. У 1884 р. тут навчалось 84 студенти, а в 1939 р. — 923.

У 1939 р. після входження Західноукраїнських земель до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки медичний факультет Львівського університету було виокремлено з його складу і реорганізовано у Львівський державний медичний інститут із двома факультетами — лікувально-профілактичним і фармацевтичним (грудень 1939 р. — січень 1940 р.).

20 травня 1942 р. згідно з розпорядженням німецької окупаційної адміністрації на базі Львівського медичного інституту створені державні медичні фахові курси. Їх навчальні програми принципово не відрізнялися від передвоєнних і були ідентичними з програмами німецької вищої медичної освіти. Деяко згодом згаданий вищий навчальний заклад був об'єднаний з Державними фармацевтичними фаховими курсами і одержав офіційну назву — Державні медико-природничі фахові курси. 1 жовтня 1944 р., через два місяці після звільнення міста з-під німецької окупації, у Львівському державному медичному інституті розпочався новий навчальний рік.

У повоєнні роки на базі лікувально-профілактичного факультету було відкрито лікувальний, педіатричний і санітарно-гігієнічний факультети. В зв'язку з реорганізацією вищої медичної освіти в 1992 р. на базі трьох факультетів був створений медичний факультет. Зважаючи на велику кількість студентів, у 1995 р. факультет було поділено на два підрозділи — № 1 та № 2, а в вересня 2003 р. до медичного факультету № 2 приєднано відділення вищої медсестринської освіти.

На медичних факультетах № 1 та № 2 із відділенням вищої медсестринської освіти проводиться підготовка фахівців за спеціальностями «Лікувальна справа»,

«Педіатрія» та «Медико-профілактична справа» (ОКР «спеціаліст», термін навчання — шість років). Освітньо-кваліфікаційний рівень бакалаврів медицини за фахом «Сестринська справа» здобувають медсестри, які вже працюють, без відриву від основної роботи (з неповним робочим тижнем) із терміном навчання три роки.

За кількістю студентів (2264) та кафедр (35) медичні факультети № 1 та № 2 є найбільшими в університеті. Педагогічний процес на факультетах забезпечують 62 професори, 265 доцентів та кандидатів медичних наук, 161 асистент і 153 особи технічного персоналу.

Кафедри, які утворюють медичні факультети, мають славу історію і є знаними в Україні та за її межами.

Так кафедра нормальної анатомії заснована в 1784 р. Її першим керівником був Антон Маргер. В 1791 р. її очолив Петер Крауснекер, який вперше організував анатомічний музей, де сьогодні зібрані унікальні анатомічні препарати. Кафедру очолювали: Йоган Гільденбранд, Йозеф Беррес, Юліус Планнер та інші відомі свого часу науковці. Першим керівником кафедри анатомії відновленої у 1894 р. медичного факультету став професор Генрік Кадий — учень Людвіга Тайхмана з Кракова. У різний час тут працювали визнані вчені-анатоми, зокрема Й. Марковський, А. Любомудров, В. Вільховий, Л. Личковський. Сьогодні кафедра, яку очолює проф. Ю. Кривко, проводить активну наукову діяльність у галузі функціональної анатомії, закономірностей морфологічних змін в організмі при різних патологічних станах.

Кафедра гістології та ембріології була створена в 1896 р. Її фундатор — Г. Кадий, перший декан медичного факультету Львівського університету. Протягом двох років він поєднував обов'язки керівника кафедр анатомії і гістології, а 1 квітня 1898 р. посаду керівника кафедри зайняв проф. Владислав Шимонович. На її базі був відкритий музей, який налічує 127 ембріологічних воскових моделей, 120 анатомічних і близько 6 тис. гістологічних та ембріологічних препаратів. У різний період на кафедрі працювали професори Б. Яловий, Т. Мучій, Ю. Кохановський, А. Дибан, Є. Детюк. У 1989 р. її очолив учень проф. Є. Детюк — проф. О. Луцик. Під його керівництвом працівники кафедри працюють над дослідженнями лектинових рецепторів органів і тканин людини й експериментальних тварин.

Львівська наукова школа клінічних патологів почала формуватися наприкінці XIX ст., коли 9 грудня 1896 р. проф. А. Обжут у патологоанатомічному корпусі прочитав першу лекцію для студентів «Про значення патологічної анатомії для медичної освіти». Тоді ж був зроблений перший патологоанатомічний розтин, що стало початком великого наукового життя однієї з найстаріших кафедр в Україні. Вона дала медичній науці плеяду знаних учених — З. Дмоховського, В. Новицького, М. Войно-Ясенецького, Є. Пальчевського, Д. Зербіно, які були фундаторами нових наукових напрямів. Традиції кафедри продовжують розвиватися під керівництвом проф. Ю. Поспішіля. При ній діє патологоанатомічний музей — один із найбільших в Європі. На базі кафедри організований Інститут клінічної патології, який очолює академік НАНУ та НАМН України Д. Д. Зербіно.

Засновником кафедри фізіології в 1785 р. став доктор медицини Яків Костржевський. Згодом її очолив всесвітньо відомий професор А. Бек. У різний час тут працювали професори І. Вежуховський, А. Воробйов. Підручники колишніх керівників кафедри Я. Склярова та Є. Панасюка були перевидані в Японії і Росії. Кафедра фізіології продовжує залишатися місцем проведення наукових форумів. За останні кілька років тут були створені й обладнані сучасною апаратурою магнітобіологічна, лазерна, психофізіологічна, субклітинних структур та ендоекологічна лабораторії. Кафедра фізіології є провідною в Україні з питань експериментальної гастроентерології. Вона підтримує наукові зв'язки з кафедрами і лабораторіями Росії, Білорусі, Польщі, Угорщини, Австрії, США.

Навчання та виховання майбутніх спеціалістів на кафедрі фізіології проводиться під керівництвом члена-кореспондента НАМН України М. Гжегоцького — автора низки монографій, підручників і посібників.

Перша згадка про терапевтичну кафедру медичного факультету Львівського університету належить 1783 р., коли була заснована кафедра спеціальної патології і терапії. Упродовж XIX ст. її очолювали: Франц Макгук, Франц Бабель, Бенедикт Вагнер, Адальберт Духек та інші не менш відомі учені. Керівником кафедри внутрішніх хвороб, заснованої у 1897 р., став проф. О. Глюзінський. У 1920 р. він очолив кафедру терапії медичного факультету Варшавського університету. З 1920 до 1940 р. кафедрою терапії Львівського університету керував проф. Р. Ренцький, а в 1939 р. були створені три самостійні кафедри: пропедевтики внутрішніх хвороб (керівник — проф. Я. Грек), шпитальної терапії (проф. М. Панчишин) і факультетської терапії (проф. Р. Ренцький).

Кафедру пропедевтичної терапії лікувального факультету в 1944 р. після трагічної загибелі проф. Я. Грека очолив тодішній директор Львівського медичного інституту, проф. Т. Глухенький. У 1950 р. він був обраний на посаду керівника кафедри шпитальної терапії, а завідувачем кафедри пропедевтичної терапії став доц. В. Чернов. Від 1963 до 1988 р. нею керував проф. Ю. Децик. У 1953 р. проф. С. Мартинів організував кафедру пропедевтичної терапії педіатричного факультету, яку з 1955 р. очолював проф. І. Стукало, а з 1959 р. керівником кафедри був проф. П. Попелюк. У 1985 р. вона була об'єднана з кафедрою пропедевтики внутрішніх хвороб. Із вересня 1988 р. нею керує проф. Р. Дутка. Протягом цього часу розширилися навчальна і клінічна бази кафедри. Створені та успішно розвиваються три науково-клінічні напрями досліджень — кардіологічний, гастроентерологічний і пульмонологічний. Сьогодні викладачі опрацьовують нові підходи до діагностики комбінованих ушкоджень підшлункової залози, шлунка та 12-палої кишки.

У 1998 р. була заснована кафедра пропедевтики внутрішніх хвороб і сестринської справи. Сьогодні її очолює проф. О. Яворський. Тут навчаються студенти медичного факультету та студенти-бакалаври за спеціальністю «Медсестринська справа». На кафедрі проводяться заняття з профільних медсестринських дисциплін та триває безперервне навчання у формі підвищення кваліфікації для медсестер базових лікувально-профілактичних установ.

Першим керівником кафедри шпитальної терапії, організованої у грудні 1939 р., був відомий проф. М. Панчишин. Від 1946 р. нею керував проф. Т. Глухенький, а з 1957 р. через від'їзд останнього на роботу до Київського медінституту обов'язки керівника кафедри шпитальної терапії виконував доц. І. Марков. У 1985 р. її очолив проф. В. Виговський. Сьогодні кафедрою внутрішньої медицини № 1 керує проф. О. Абрагамович. Тут студенти завершують вивчення терапії — провідної лікарської спеціальності. Колектив кафедр щорічно оновлює навчально-методичну літературу, використовує нові методи навчання.

Кафедру факультетської терапії протягом 1945–1948 рр. очолював професор В. Василенко, який організував Львівське обласне наукове товариство терапевтів. У різний час кафедрою керували професори М. Кевдін, С. Мартинів, С. Олійник, М. Панчишина. Професор С. Олійник зробив вагомий внесок у вивчення інфаркту міокарда, атеросклерозу, проблем гіпертонічної хвороби. Він організував Львівське обласне кардіологічне товариство і був його головою до 1984 р. Від 2008 р. кафедрою внутрішньої медицини № 2 керує проф. О. Радченко. Колектив вивчає проблему ревматизму та обміну ліпідів при різній патології.

У 1939 р. при кафедрі факультетської терапії вперше було організовано курс туберкульозу, який проіснував до 1951 р., а в березні 1951 р. проф. І. Стукал заснував кафедру туберкульозу. Згодом її очолив проф. Ю. Кулачковський. З 1991 р. кафедра фтизіатрії була реорганізована в кафедру фтизіатрії та пульмонології і її керівником став проф. І. Ільницький.

Заснування проф. Я. Рачинським кафедри шпитальної педіатрії відбулося в 1904 р., а через п'ять років для неї був побудований окремий дитячий стаціонар. Упродовж майже 30 років кафедрою керував проф. Ф. Гроєр, відомий далеко за межами Галичини — він блискуче читав лекції у США, Великобританії, Франції, Німеччині. Франц Гроєр був першим директором НДІ охорони материнства і дитинства. Традиції викладання педіатрії продовжили знані професори — С. Ігнатов, С. Коржинський, С. Юсько, С. Ткаченко. Коло наукових зацікавлень викладачів кафедри, якою керує проф. С. Няньковський, досить широке: неонатологія, діагностичні алгоритми імунологічної недостатності, застосування комп'ютерних технологій в різних розділах педіатрії.

У 1953 р. на базі Інституту охорони материнства і дитинства була відкрита кафедра пропедевтичної педіатрії, студенти якої почали вивчати основи педіатрії — загальний догляд за хворими дітьми і класичний розвиток дитини, обстеження по системах дитячого організму. Свого часу кафедрою керували професори С. Ігнатов (який водночас очолював кафедру шпитальної педіатрії), І. Руднев, М. Красногорський, М. Фрішман. У 1990 р. її завідувачем став проф. О. Гнатейко — директор НДІ педіатрії, акушерства та спадкової патології. Колектив кафедри вивчає питання діагностики та лікування ниркової, легеневої, спадкової патологій.

Кафедра загальної гігієни виховала видатних учених — З. Штойзінга, В. Мартинюка, А. Столмакову, І. Даценко. Вона була ініціатором впровадження індивідуальних методів проведення практичних занять

зі студентами, що є актуальними нині. Під керівництвом проф. В. Федоренко кафедра проводить активну науково-педагогічну роботу. Монографіями, підручниками, посібниками, які написані тут, користуються всі фахівці в галузі загальної гігієни.

Засновану в 1954 р. кафедру гігієни та профілактичної токсикології очолила проф. А. Столмакова. Сьогодні її очолює проф. Б. Кузьмін. Тут уперше в історії вищої медичної освіти з ініціативи проф. Б. Штабського було введено спецкурс профілактичної токсикології. В останні роки вчені кафедри розробляють новий науковий напрям — хімічну безпеку людини. За результатами цієї роботи видана монографія Б. Штабського і М. Гжегоцького «Ксенобіотики, гомеостаз і хімічна безпека людини».

У Львівському медичному інституті також було засновано курс фізичної культури, першим керівником якого став С. Гайдучок. Із 1941 р. курс реорганізовано у кафедру фізичного виховання, яку свого часу очолювали М. Терещенко, П. Кучерук, В. Мазниченко, М. Ісаєв, А. Сафроненко, В. Мухін, В. Матяжов. У 1991 р. кафедру очолив проф. А. Магльований. На її основному, спеціальному медичному та спортивному відділенні займаються студенти молодших курсів. За період існування кафедри її викладачі підготували чимало чемпіонів і призерів першості світу, Європи й Олімпійських ігор. Кафедра фізичного виховання є ініціатором підготовки спортсменів-інвалідів у стрільбі з лука — чемпіонів і призерів Паралімпійських ігор та чемпіонату Європи. При кафедрі діє шість громадсько-спортивних клубів.

Перша кафедра хірургії була заснована у 1784 р. Її очолювали професори Август Крігль, Ян Фрітц, Франциск Мазох, Фердинанд Штехер, Бенедикт Вагнер, Карл Нагель. Кафедра факультетської хірургії була відкрита 25 травня 1897 р. Першим керівником кафедри та директором клініки став проф. Л. Ридигер. Саме він уперше в світі провів резекцію шлунка при виразковій хворобі. Впродовж століття в різні часи кафедру очолювали відомі професори Г. Шрамм, Т. Островський, Г. Караванов. Сьогодні кафедрою хірургії № 1 керує професор І. Д. Герич. Її студенти опановують хірургічне мистецтвом під керівництвом досвідчених викладачів-клініцистів, зокрема п'яти професорів — авторів багатьох наукових праць, підручників і монографій, присвячених різним аспектам хірургічної патології. Науковці кафедри проводять фундаментальні дослідження порушень імунологічних станів при хворобах печінки, жовчних шляхів та їх хірургічної корекції, сорбційних методів детоксикації, гастроентерології, колопроктології, ендокринної патології.

Кафедра шпитальної хірургії заснована в 1939 р. проф. Д. Добжанецьким. У різний час тут працювали відомі професори-хірурги І. Грабченко, І. Зайченко, Л. Кузьменко, Г. Івашкевич. З ініціативи члена-кореспондента АМН України, проф. М. Даниленка в клініці були створені нові відділення — кардіохірургічне, судинне, торакальне. З 1991 р. кафедрою керував проф. М. Лоба, який передчасно пішов із життя, інфікувавшись під час однієї з операцій вірусом гепатиту. Нині кафедра хірургії № 2, очолювана проф. І. Кобзою, плідно працює в галузі хірургічної патології серця, судин та стравоходу.

У 1939 р. проф. А. Груца створив кафедру загальної хірургії. Нею керували знані професори-хірурги Г. Ковтунович, А. Гнатишак, М. Подільчак, А. Середницький, Д. Макар. Сьогодні основними напрямками наукових досліджень кафедри, очолюваної проф. В. Андрющенком, є хірургічна інфекція, невідкладна абдомінальна хірургія, хірургічна патологія у наркозалежних хворих.

Першими професорами акушерства на медичному факультеті Львівського університету були Ян Вальц, Томаш Кнауер, Ян Махан, Фелікс Пфау, Фердінанд Вебер, Ігнаці Рессіг, Адам Чижевці.

Кафедра акушерства та гінекології була відкрита в 1893 р. професором Краківського університету Антоном Марсом. Її керівниками були відомі вчені — А. Соловій, К. Бохенський, В. Верхацький, Я. Куколев, А. Вікулов, Л. Тимошенко, О. Созанський, С. Булієнко, В. Бесєдін. Колектив досліджує проблеми імунологічних змін, ендокринопатій, анемії при вагітності, внутрішньоутробного інфікування при вірусних гепатитах.

У грудні 1954 р. була організована кафедра акушерства та гінекології педіатричного, санітарно-гігієнічного та стоматологічного факультетів, завідувачем якої став проф. О. Бабадагли. З 1982 р. нею керує член-кореспондент АМН України Л. Маркін. У 2012 р. обидві кафедри акушерства та гінекології були об'єднані під керівництвом Л. Маркіна. Науковці кафедри успішно працюють над вивченням проблем гіпоксії плоду, слабкості родової діяльності, профілактики кровотеч.

Низку дисциплін, передбачених навчальним планом, студенти медичного факультету вивчають на кафедрах стоматологічного, фармацевтичного факультетів та факультету післядипломної освіти.

Професорсько-викладацький колектив факультету підготував і видав низку підручників, серед яких «Профілактична медицина» (І. І. Даценко, Р. Д. Габович), «Ортопедія та травматологія» (А. Олекса), «Онкологія» (за ред. Б. Т. Білинського, Ю. М. Стернюка, Я. В. Шпарика), «Педіатрія» (за ред. С. К. Ткаченко), «Очні хвороби» (І. Я. Новицький), «Практична ендокринологія» (О. О. Сергієнко, Р. Д. Макар), «Гістологія» (О. Д. Луцик, А. Й. Согомонян, Ю. Б. Чайковський), «Основи клінічної фтизіатрії» (І. Г. Ільницький), «Клінічна фармакологія» (О. Р. Пінявко), «Гігієна та екологія» (Б. А. Пластунов, В. І. Федоренко, І. І. Даценко), «Гігієна харчування з основами нутріціології» (Б. М. Штабський, В. І. Федоренко), «Санологія: медичні аспекти валеології» (Г. Л. Апанасенко, П. А. Попова, А. В. Магльований). Основою ефективного опанування навчальних дисциплін також є монографії та посібники кафедр анатомії людини, нормальної фізіології, терапії, інфекційних хвороб, поліклінічної справи, педіатрії тощо.

Новий перспективний спосіб реформування української вищої медичної школи сьогодні — це її модернізація за європейським зразком шляхом приєднання до Болонського процесу. Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького затверджений як базовий навчальний заклад із модернізації системи вищої медичної освіти згідно з Болонським процесом. Основним завданням реформування вищої медичної та фармацевтичної освіти нині є залучення

науково-педагогічних колективів усіх кафедр університету до принципово нової моделі організації навчального процесу за кредитно-модульною системою, створення сучасних навчальних програм. У 2005 р. було розпочато підготовку до запровадження кредитно-модульної системи організації освіти, а вже в наступному році проведено перший набір студентів, які навчаються за цією системою.

На кафедрах медичного факультету розробляються, впроваджуються та удосконалюються актуальні напрями досліджень у різних галузях медицини. Серед них — охорона здоров'я матері і дитини (акушерство та гінекологія); розробка актуальних проблем невідкладної абдомінальної і гнійної хірургії, сучасні підходи до хірургічного лікування захворювань серця, легенів, щитоподібної залози та печінки (хірургія); прогнозування хвороб внутрішніх органів, вивчення нових препаратів для лікування туберкульозу (терапія і фтизіатрія); дослідження особливостей перебігу та лікування вірусних ушкоджень печінки (інфекційні хвороби); розробка методів ранньої діагностики, лікування і профілактики хвороб дитячого віку (педіатрія); вплив довкілля на здоров'я людини; профілактика забруднень навколишнього середовища (гігієна). На клінічних базах кафедр факультету створено десять спеціалізованих центрів лікування.

Активно функціонує студентське наукове товариство. Молодь, яка бажає долучитися до наукової роботи, проводить наукові дослідження на молодших курсах, здобуваючи навички праці з науковою літературою. З другого та третього курсів на кафедрах фундаментальних дисциплін студенти опановують основи організації експериментів, а на клінічних кафедрах — класичні й новітні методи обстеження хворих на сучасній діагностичній апаратурі. Показником ефективності участі молоді в наукових гуртках є наукові статті, які студенти публікують у періодичних виданнях як самостійно, так і в співавторстві з науковими керівниками. Загалом, більшість професорів, доцентів, асистентів медичного факультету свій шлях в науку розпочинали саме у наукових студентських гуртках, виступаючи на обласних, республіканських та міжнародних студентських наукових конференціях, наукових форумах молодих учених.

Студенти, які успішно навчаються і активно займаються громадською, спортивною, науковою роботою, можуть претендувати на отримання низки благочинних та іменних стипендій: Президента України, Голови Верховної Ради України, ім. М. Панчишина, голови Львівської облдержадміністрації тощо.

На факультеті діє дві форми навчання — за державним замовленням та коштом фізичних і юридичних осіб (контрактна форма навчання).

З першого до п'ятого курсу студенти навчаються за єдиними планами та програмами. На шостому курсі профілізація передбачає поглиблене вивчення внутрішніх, хірургічних хвороб, акушерства та гінекології, клінічної фармакології й імунології, анестезіології, інфекційних хвороб та гігієнічних дисциплін. Протягом шести років студенти мають можливість прослухати різні

спеціальні курси (за вибором): етику, естетику, нетрадиційні методи лікування, соціальну психологію, косметологію, сексологію тощо.

На медичному факультеті передбачено отримання єдиної базової професійної освіти майбутніх лікарів із видачею дипломів єдиного зразка.

Випускники фахового спрямування «Лікувальна справа» можуть обрати такі спеціальності, як: лікар із лікувальної фізкультури та спортивної медицини, променевої терапії, радіонуклідної діагностики, загальної практики (сімейний лікар), швидкої та невідкладної медичної допомоги, акушер-гінеколог, анестезіолог, вірусолог, генетик, дерматовенеролог, інфекціоніст, лікар-лаборант, лаборант-генетик, невропатолог, нейрохірург, онколог, ортопед-травматолог, отоларинголог, офтальмолог, патологоанатом, профпатолог, психіатр, радіолог, судово-медичний експерт, терапевт, уролог, фізіотерапевт, фізіотерапевт, хірург.

Студенти педіатричного профілю додатково вивчають особливості дитячих хвороб — хірургічних, гінекологічних, інфекційних та інших. Випускники університету, які отримали дипломи спеціалістів, можуть обрати спеціальності педіатричного напрямку — лікаря загальної практики (сімейний лікар), станції швидкої та невідкладної медичної допомоги, дитячого гінеколога, дитячого анестезіолога, дитячого вірусолога, дитячого генетика, дитячого інфекціоніста, лікаря-лаборанта, дитячого невролога, патологоанатома, педіатра, педіатра дільничного, педіатра-неонатолога, судово-медичного експерта.

Студенти медико-профілактичного профілю поглиблено вивчають гігієну харчування і праці, комунальну гігієну, професійні й інфекційні хвороби, гігієну дітей та підлітків.

Випускники факультету, які навчалися за фаховим напрямом «Медико-профілактична справа», після проходження інтернатури та відповідної спеціалізації мають можливість працювати за такими лікарськими спеціальностями: лікаря із загальної гігієни, гігієни дітей та підлітків, гігієни праці, гігієни харчування, лікаря комунальної гігієни, радіаційної гігієни, епідеміолога, вірусолога, дезінфекціоніста, інфекціоніста, лікаря-лаборанта, лікаря-лаборанта гігієніста, лікаря-методиста, патологоанатома, лікаря-статиста.

Після закінчення Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького молоді спеціалісти продовжують післядипломне навчання в інтернатурі на факультеті післядипломної освіти. Студенти, які зацікавилися науковою роботою, за рекомендаціями кафедр і студентського наукового товариства можуть бути скеровані вченою радою для подальшого навчання в магістратурі, клінічній ординатурі й аспірантурі.

Зважаючи на зростання кількості ВІЛ-інфікованих, наркозалежних та хворих на вірусний гепатит із супутньою хірургічною патологією, кафедри хірургічного профілю займаються пошуком та розробкою нових підходів у лікуванні таких хворих. Надалі планується відкриття лікувального центру і впровадження відповідного курсу викладання цієї комбінованої патології.

Викладачі й науковці медичного факультету приділяють велику увагу вивченню проблем неплідності та екстракорпорального запліднення, що дозволить вирішувати проблему демографічної ситуації в країні.

Колективи медичних факультетів № 1 та № 2 проводять підготовку гідного молодого поповнення, яке продовжить багаті традиції патріарха вищої медичної освіти в Україні — Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.